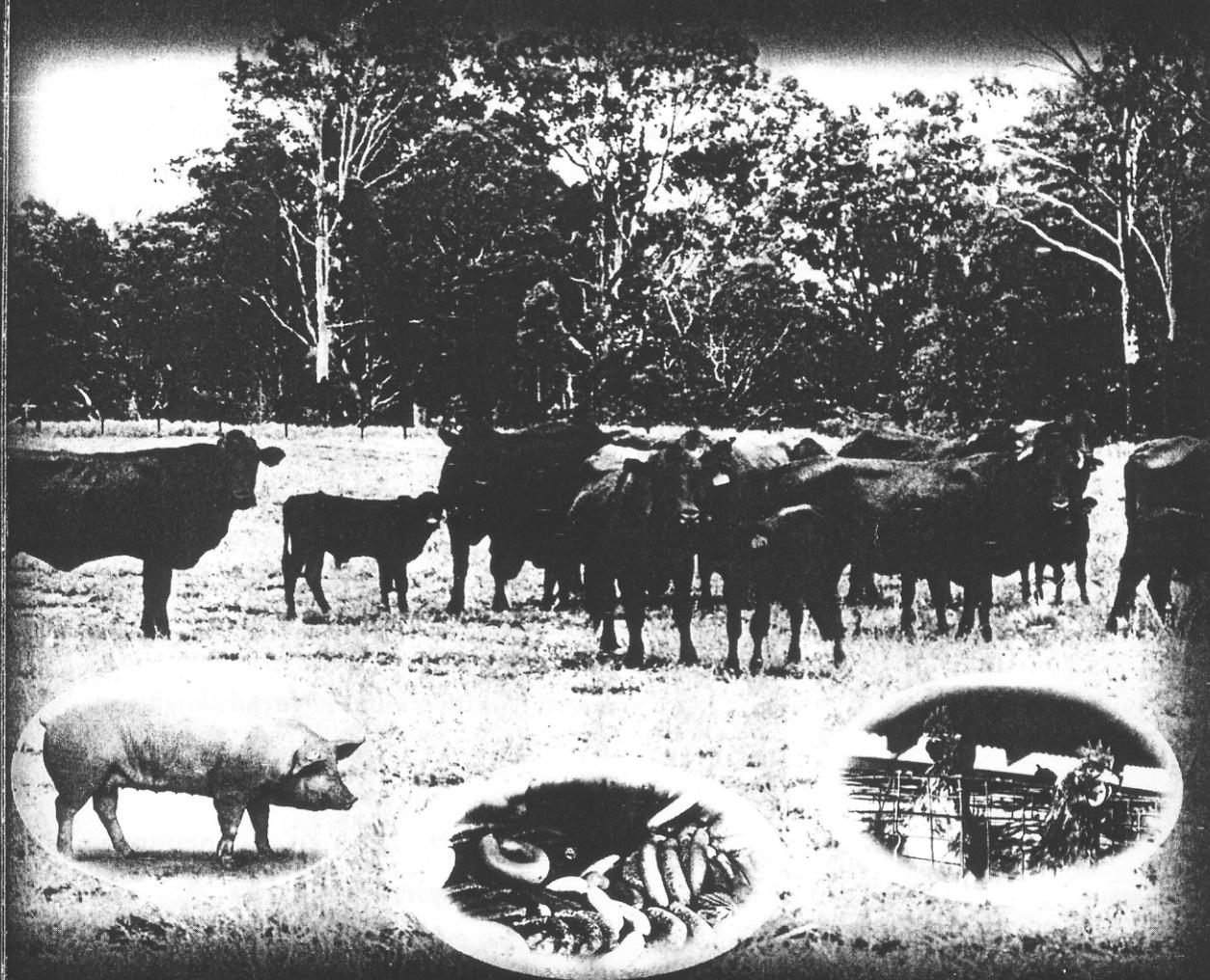

ภาคผนวก

Proceedings

Quality Control in Animal Production : Nutrition, Management, Health and Product
8-10 December 1999
Chiang Mai University, Chiang Mai, THAILAND

รายงานการประชุมสัมมนาทางวิชาการ เกษตรภาคเหนือ ครั้งที่ 2
สาขาวิชาสัตวบาล/สัตวศาสตร์/สัตวแพทย์ ณ สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
จังหวัดเชียงใหม่ 8-10 ธันวาคม 2542

ผลของวิธีการต่อน้ำกึ่งแบบผั้งหรือไมนและแบบผ่าตัด ศรีคุณภาพชาากช่องไก่ต่อน วรวิทย์ วนิชาภิรัติ ศิริสวัสดิ์ วาสิกศิริ จีระศักดิ์ แยลัม อภิวัฒน์ ดาวหวาน	437
The Effects of Hormonal Implantation and Surgical Castration on Carcass Qualities of Chicken.	
Worawit Wanichapichart Siriwat Wasiksiri Jeerasak Lim Apivat Dawan	
อิทธิพลของเพศต่อสมรรถภาพการผลิต และคุณภาพชาากช่องสุกรชุน	451
สมภาค คำโยวาส สัญชัย จตุรสิทธา พันพิพา พงษ์เพียรจันทร์ บุญเลิอ เมืองผ่อง	
The Effect of Gender on the Production Performance and Carcass Quality of Finishing Pigs	
Sompop Kamopas Sanchai Jafurasitha Puntipa Phongpiachan Boonlue Phuagphong	
การลดขั้นตอนกระบวนการจัดการเนื้อสัตว์จากการชำแหละขากรูนร่วมกับการบ่มเนื้อ เพื่อปรับปรุงคุณภาพเนื้อโคขุน	463
1. อิทธิพลของวิธีการลดครุณหมูเมื่อ ชนิดของกล้ามเนื้อและพันธุ์โคที่มีต่อคุณภาพเนื้อ ฯภาษาตัน เศรษฐกุล ญาณิน โօกาสพัฒนกิจ คมแข พิลาสมบัติ	
Accelerated Processing of Meat from Hot Boning Associated with Ageing Procedure for Improving Beef Quality	
1. Effects of Storage Methods, Types of Muscle and Breed-Types on Meat Quality	
Jutarat Sethakul Yanin Optpatanakit Komkhae Pilasombut	
การลดขั้นตอนกระบวนการจัดการเนื้อสัตว์จากการชำแหละขากรูนร่วมกับการบ่มเนื้อ เพื่อปรับปรุงคุณภาพเนื้อโคขุน	473
2. อิทธิพลของระยะเวลาการบ่มเนื้อร่วมกับการใช้สารละลายกรดแลกติกที่มีผลต่อคุณภาพเนื้อ ฯภาษาตัน เศรษฐกุล ญาณิน โօกาสพัฒนกิจ คมแข พิลาสมบัติ	
Accelerated Processing of Meat from Hot Boning Associated with Ageing Procedure for Improving Beef Quality	
2. Effect of Ageing Periods With or Without Acid Treatment on Meat Quality	
Jutarat Sethakul Yanin Optpatanakit Komkhae Pilasombut	
ทางเดือกสัตว์เศรษฐกิจในหนองหารมใหม่ : กวางปูชา ชัยณรงค์ คันธพนิค¹	483
ภาคผนวก	
- รายงานผู้เข้าร่วมประชุมวิชาการ	489
- รายงานผู้ให้การสนับสนุน	493

ผลของวิธีการตัดไก่แบบผึ้งชอร์มและแบบผ่าตัดต่อคุณภาพพืชากของไก่ตัด

The Effects of Hormonal Implantation and Surgical Castration on Carcass Qualities of Chicken.

วรริพัฒน์ วนิชาภิชาติ¹ ศิริวัฒน์ วาสิกศิริ² จีระศักดิ์ แข็งลิม¹ อภิวัฒน์ ดาวรรณ¹

Worawit Wanichapichart¹ Siriwat Wasiksiri² Jeerasak Lim¹ Apiwat Dawan¹

บทคัดย่อ : งานศึกษาเบี่ยงเบี้ยนดูความต่างของวิธีการตัดไก่ตัดแบบผึ้งชอร์มและแบบผ่าตัดแบ่งเป็น 2 การทดลอง การทดลองที่ 1 ทำในไก่เพศผู้ด้วยไก่ตุ่นสีทองพันธุ์ ISA BROWN อายุ 17 สัปดาห์ จำนวน 48 ตัว แบ่งเป็น 3 กลุ่มๆ ละ 16 ตัว คือ กลุ่มควบคุม กดซุกตัดตอนแม่นยำผึ้งชอร์ม และกลุ่มตัดตอนแบบผ่าตัดเอาร่องทะลุออก แต่ตัดก่อนแบ่งเป็น 4 ช้าๆ ละ 4 ตัว แผนการทดลองเป็นแบบสุ่ม ทดลอง การทดลองที่ 2 ทำในไก่ตุ่นสีทองพันธุ์ ISA BROWN เพศเมียอายุ 17 สัปดาห์ จำนวน 32 ตัว แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มควบคุมและ กดซุกตัดตอนแม่นยำ แต่ตัดก่อนแบ่งเป็น 4 ช้าๆ ละ 4 ตัว อาหารให้กับทดลองมีความต้องการพลังงานไขมันไขขยะโปรด (ME) 3400 กิโลแคลอรี่ต่อวันโดยรวม และไขมันโปรตีนต่อวัน 18 น้ำหนักอาหารมีให้กินตลอดเวลา ผลการทดลองที่ 1 พบว่า ภายนอกการตัด 2, 4, 6 และ 8 สัปดาห์ ไก่ตัดไม่ได้รับผลกระทบจากการผึ้งชอร์มและบริเวณอาหารที่กินลงมากกว่าพวกที่ตัดโดยการผ่าตัด และกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P<0.01$) แต่ตัดร้าบเล็กน้อยไม่มีความแตกต่างกัน ด้านคุณภาพพืชากพบว่าไก่พวกที่ตัดโดยการผึ้งชอร์มมีไขมันไขมันน้ำหนักตัวต่ำลงสูงกว่าก่อนตัดตอนที่ตัดด้วยการผ่าตัดและมีไขมันไขมันน้ำหนักตัวต่ำลงสูงกว่าก่อนตัดตอนที่ตัดด้วยการผึ้งชอร์ม หนักตัวต่ำลงสูงกว่าก่อนตัดตอนที่ตัดด้วยการผ่าตัดและพบว่าในช่วง 4 และ 6 สัปดาห์ ไก่กลุ่มที่ผึ้งชอร์มจะมีน้ำหนักตัวมากกว่ากลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตามเมื่อเบี่ยงเบี้ยนลักษณะขา (conformation) ของขาให้ตั้ง 3 กลุ่ม พบร้าบเล็กน้อยที่ตัดโดยการผึ้งชอร์มมีความต้องสูงสุด กดซุกตัดตอนโดยการผ่าตัดมีความต้องสูงสุด และทั้ง 2 กลุ่มมีคุณภาพพืชากดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างเห็นได้ชัด (ภาพประกอบ) ผลการทดลองที่ 2 พบว่า กลุ่มผึ้งชอร์มจะกินอาหารมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ 2, 4 และ 6 สัปดาห์ แต่เมื่อ 8 สัปดาห์ความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญ ด้านน้ำหนักตัวเพิ่มน้ำหนักตัวเพิ่มสูง เมื่อสิ้นสุดสัปดาห์ที่ 1 ไก่ผึ้งชอร์มจะมีน้ำหนักตัวเพิ่มสูง กว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) แต่หลังจากนั้นจนสิ้นสุดการทดลองน้ำหนักตัวเพิ่มไม่แตกต่างกัน อัตราแยกเนื้อไม่มีความแตกต่างกันตลอดระยะเวลาทดลอง ส่วนด้านคุณภาพพืชากพบว่าภายหลังการผึ้งชอร์ม 8 สัปดาห์ ไก่จะมีไขมันน้ำหนักตัวต่ำเพิ่มสูง ควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$)

ABSTRACT : Two experiments were conducted to compare the effects of caponization procedures on body weight gain, feed conversion ratio and carcass qualities of chicken. Experiment 1. Total of 48 ISA Brown offspring cockerels (17 weeks old) were used in 3 treatments (control, hormonal implantation and surgical castration) experiment. The result showed that feed intake, body weight gain and carcass quality of hormonal implantation capon were significantly

¹ภาควิชาสัตวศาสตร์ คณะวิทยาการชีวภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ หาดใหญ่ สงขลา 90112

Department of Animal Science, Faculty of Natural Resources, Prince of Songkla University, Hat Yai, Songkhla 90112

Quality Control in Animal Production : Nutrition, Management, Health and Product, Chiang Mai University, Chiang Mai 50200, Thailand. Dec 8-12, 1999.

greater than surgical castration capon and the control group. There were no significant difference on feed conversion ratio among the three groups. However, body weight gain, feed intake and carcass quality of surgical castration capon tended to be better than the control group. Carcass conformation was also compared. It was indicated that the hormonal implantation group had the best conformation while the surgical castration group revealed a moderate conformation. However, both group showed better conformation than the control group. Experiment II. Total of 32 ISA Brown offspring pullets were used in 2 treatments (control and hormonal implantation) experiment. The result indicated that there were no significant difference among the two experimental groups on body weight gain and feed conversion ratio. However, at the end of 2, 4 and 6 weeks period, feed intake of the hormonal implantation pullet were significantly greater than the control group, and at the end of the 8 weeks period, abdominal fat pad were significantly greater than the control group.

คำสำคัญ : ไก่ ตัดต่อนไก่แบบฝังหอร์โมน ตัดต่อนไก่แบบผ่าตัด คุณภาพ稚鸡

Key words : chicken, hormonal implantation, surgical castration, carcass quality

คำนำ

ไก่ตัดต่อนเป็นอาหารคนไทยนิยมบริโภคกันอย่างแพร่หลายในรูปของข้าวมันไก่ซึ่งเป็นอาหารจานด่วน แต่ผู้บริโภคจำนวนมากไม่ทราบว่าไก่ที่ใช้ทำข้าวมันไก่เป็นไก่ตัดต่อน และได้จากการตัดต่อนที่อาจเป็นอันตรายต่อผู้บริโภคจากการศึกษาเบื้องต้นพบว่าการตัดต่อนไก่ในปัจจุบันส่วนใหญ่หรืออาจจะกล่าวได้ว่าไก่ตัดต่อนทั้งหมดจะตัดต่อนโดยการฝังหอร์โมนและเจ็บเจาะในส่วนท้องและกระเพาะปัสสาวะ ซึ่งเป็นสารเคมีที่มีฤทธิ์คล้ายฮอร์โมนเพศเมียและเป็นสารเคมีที่ห้ามใช้ในการผลิตสัตว์ อีกทั้งผู้ผลิตไก่ตัดต่อนแบบฝังหอร์โมนมากจะนำไก่ตัดต่อนออกจำหน่ายก่อนเวลาที่ควรคือจำหน่ายหลังการฝังหอร์โมนเพียง 25 วัน (จากที่ควรเป็น 56 วัน) จึงยังคงมีหอร์โมนตกค้างอยู่ในส่วนต่าง ๆ ของชากไก่ในระดับสูง เมื่อผู้บริโภคได้ตัดต่อนเข้าไปสารเคมีนี้อาจจะเป็นอันตรายต่อผู้บริโภคได้ ดังนั้นคณะผู้ศึกษาจึงได้ทำการศึกษาทดลองถึงความเป็นไปได้ในการผลิตไก่ตัดต่อน ที่มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภคมาทดสอบการผลิตไก่ตัดต่อนโดยใช้หอร์โมนที่ดำเนินการกันอยู่ในปัจจุบัน ในขณะเดียวกันหน่วยงานที่รับผิดชอบก็ควรจะต้องดำเนินการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวดเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภคด้วย

การตัดต่อนไก่เป็นวิธีการที่มีวัตถุประสงค์ที่ทำให้สามารถนำไก่เพศผู้ให้อ้วนขึ้น มีคุณภาพ稚鸡ดีขึ้น ซึ่งเรียกว่าไก่ตัดต่อน (capon) กล่าวคือ ไก่เพศผู้ตัดต่อนจะมีลักษณะรูปทรงคล้ายไก่เพศเมีย ได้แก่ ปีกและขาสั้นลง หนอนและเหงื่องจะมีสีขาวและมีขนาดเล็ก มีน้ำเสียงเรื่ง ไม่หันและไม่จิกติดกัน กินอาหารมากกว่าเดิม ทำให้ไก่ขี้นเมื่อการสะพัดไขมันตามใต้ผิวหนัง หน้าห้อง ในช่องห้อง บริเวณไต ต่อมดูดนมและรังสีสำลามเนื้อส่วนต่างๆ จึงมีเนื้อที่นุ่มนวล เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดเฉพาะต้าน เน้นร้านข้าวมันไก่ หรือไก่ที่ใช้ประกอบพิธีทางศาสนาของชาวไทยเชื้อสายจีน

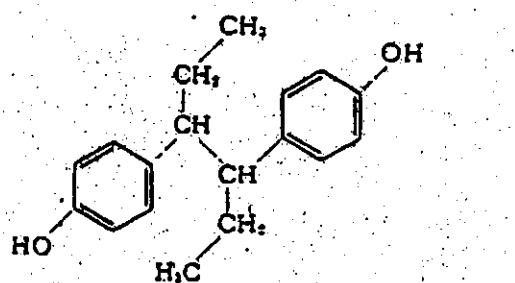
วิธีการตัดต่อนไก่มี 2 วิธีคือ

1. การตัดต่อนไก่แบบผ่าตัด (Surgical Castration Caponization) เป็นวิธีการตัดต่อนโดยตัดเอาอัณฑะออกทั้ง 2 ข้าง ส่งผลให้หอร์โมนเพศผู้ลดลงหรือนหมดไป การแสดงออกของหอร์โมนเพศเมียที่มีอยู่ตั้งแต่ในไก่

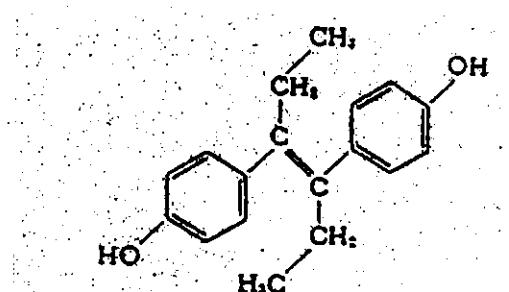
เพศผู้และของข้ามเพศมากขึ้น ไก่เพศผู้ต้องเจ็บมีพัฒนามากต่างๆ คล้ายไก่เพศเมีย Turner (1966) รายงานว่า ผลจากการตัดหันนั้น โดยเฉพาะการตัดไก่แบบผ่าข้าง จะตัดชั้นหัวซึ่งเป็นแหล่งผลิตฮอร์โมนเพศผู้ (androgen) ออก ก็จะทำให้เกิดการแสดงออกของฮอร์โมนเพศเมียเด่นขึ้น ทำให้มีไขมันในเด็ดสูงขึ้นและเพิ่มการสะสมไขมันมากขึ้น ทำให้ไก่ข้างขึ้น มีคุณภาพพิเศษขึ้น สอดคล้องกับรายงานของ Gray and Bacharach (1967) ที่รายงาน ในสัตว์เพศผู้นั้นอย่างที่สามารถผลิตฮอร์โมนเพศเมียได้ ได้แก่ อันหัวและส่วนของ adrenal cortex ดังนั้นเมื่อตัด เอาอันหัวซึ่งเป็นแหล่งผลิตของฮอร์โมนเพศผู้ที่สำคัญจะทำให้การแสดงออกของอิทธิพลของฮอร์โมนเพศเมียสูงขึ้น เมื่อจากไม่มีฮอร์โมนเพศผู้ช่วยในการแสดงออก

การตัดไก่ วิธีการนี้มีการใช้ออร์โนเจนไม่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค รายละเอียดวิธีการตัดศึกษาเพิ่มเติมได้จาก Card (1975)

2. การตัดไก่แบบใช้ออร์โนเจนสังเคราะห์ (hormonal Castration) เป็นวิธีการตัดไก่ ที่เกิดขึ้นในระยะหลัง เนื่องจากเป็นวิธีที่ทำได้ง่าย สะดวกและรวดเร็ว ไก่ไม่ได้รับบาดเจ็บเมื่อการตัดแบบผ่าตัด ได้รับความเครียดน้อย และเมื่อฟัง (implant) ฮอร์โมนแล้วอยู่ในจักษณ์อกรูก็ทันที จึงใช้เวลาในการทวนลั่น กว่าไก่ตัดแบบผ่าตัด ทำให้ต้นทุนการผลิตต่ำ จึงเป็นวิธีที่นิยมใช้ในการผลิตไก่ตัดในปัจจุบัน ฮอร์โมนที่นิยมใช้ในการตัดไก่ได้แก่ เยกโซเอสเตรออล (Hexoestrol) ซึ่งมีสูตรเคมี $C_{18}H_{22}O_2$ มีน้ำหนักโมเลกุล 270.4 จุดเดือด 210 °C หรือ ไดอิทธิลสติลเบสตราอล (Diethylstilbestrol) ซึ่งมีสูตรเคมี $C_{18}H_{20}O_2$ มีน้ำหนักโมเลกุล 268.4 จุดเดือด 210 °C จะเห็นได้ว่าความร้อนที่ปรุงอาหารไม่สามารถทำลายฮอร์โมนนี้ได้ โครงสร้างทางเคมีของฮอร์โมนทั้ง 2 ชนิด แสดงไว้ในภาพที่ 1

Hexoestrol

Diethylstilbestrol (Stilbestrol)

Figure 1 Chemical structure of synthetic non-steroid estrogens (Turner, 1966)

การใช้ Hexoestrol ในการตัดไก่ จะใช้ในระดับ 12 mg/ตัว (Anonymous, 1982; Heriman, 1982; Heriman, 1982) ศึกษา Hexoestrol ตกค้างเวลา 44 วัน พบร่วมกับเนื้อน้ำอกและเนื้อขา มี Hexoestrol อยู่ 533 และ 471 pg/g ในขณะที่ในตับ ไขมันในช่องท้อง คอส่วนล่าง และคอส่วนบน มี Hexoestrol ตกค้างอยู่ 6,214, 1,273, 3,620 และ 584,600 pg/g ตามลำดับ ซึ่งนับว่าเป็นการตกค้างที่มีความเข้มข้นสูง Hexoestrol ที่พบที่มีจำนวนอยู่ในคาดการณ์ของประเทศไทยจะมีขนาดเม็ดละ 15-20 mg ซึ่งน่าจะเกินความจำเป็นและการจำหน่ายไก่ ผ่านออร์โนเจนจะทำลายหลังการผ่าตัดเพียง 25 วัน จึงน่าจะทำให้มีสารเคมีตกค้างในชากสูงกว่าที่มีรายงานไว้อีกมาก

ผลข้างเคียงจากการบริโภคฮอร์โมนสังเคราะห์

อ่อนม (2532) ได้รายงานถึงผลข้างเคียงจากการได้รับสารประเทาท synthetic non-steroid estrogen ซึ่งได้แก่ diethylstilbestrol ที่ใช้ในการรักษาโรคทางการแพทย์ว่าอาการข้างเคียงที่เกิดขึ้นนั้นเชื่อมกับปริมาณและระยะเวลาที่ได้รับ ได้แก่

1. อาการท้องไม่ได้แก่คลื่นไส้อาเจียน เต้านมบวบ ปวดศีรษะ เจ็บคัดท้องนม และน้ำหนักตัวเพิ่ม เป็นต้น
2. ในมาตราตัวที่ได้รับ Diethylstilbestrol จะทำให้เกิดอุบัติการซ่องคลอดและปานมดลูกของบุตรสาวผิดปกติ (clear cell adenocarcinoma) นอกจากนี้อาจทำให้เกิดการเจริญของอวัยวะเพศของบุตรชายผิดปกติได้
3. มีผลทำให้เยื่อบุโพรงมดลูกหนาตัวขึ้นและหากได้รับติดต่อ กันนานๆ อาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นมะเร็งเยื่อบุโพรงมดลูก จากการศึกษาทางระบาดวิทยาพบว่า อัตราเสี่ยงต่อการเกิดมะเร็งของเยื่อบุโพรงมดลูกในผู้ที่ได้รับฮอร์โมนนี้เป็น 1.7-20 เท่า
4. Estrogen ขนาดสูงๆ อาจทำให้เกิดเนื้องอกของกล้ามเนื้อมดลูกเจริญเติบโตขึ้นมาได้

นอกจากนี้ Turner (1966) รายงานว่า ยอดในนสังเคราะห์ที่ใช้ในการตอนไก่ เป็นสารก่อมะเร็งอาจทำให้เกิดมะเร็งได้ หากบริโภคไปต่อนแบบผึ้งชอร์โนนในปริมาณมาก สองคลื่นต่อ กันรายงานของ Fronda (1972) ที่รายงานในบางประเทศมีการห้ามใช้ Diethylstilbestrol อย่างเด็ดขาดเนื่องจากพบว่าสารตกค้างนั้นอาจจะเป็นสารก่อมะเร็งในผู้บริโภคได้

การใช้ฮอร์โมน Hexoestrol ในประเทศไทย

ตามคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ 417/2529 เรื่อง เพิกถอนทะเบียนตั้งรับยา ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อ 103 ตอนที่ 193 ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน 2529 ให้ประกาศให้เพิกถอนทะเบียนตั้งรับยาที่มีตัวยา Hexoestrol โดยเหตุผลที่ว่า เพราเวียสารตกค้างในเนื้อสัตว์ก่อให้เกิดปัญหาการสะสมยาตัวนี้ จนถึงระดับทำให้เกิดอาการพิษต่อผู้บริโภคได้อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติใช้มีการลักษณะใช้ hexoestrol ในการตอนไก่กันอย่างกว้างขวางมาก

อุปกรณ์และวิธีการ

การทดลองแบ่งเป็น 2 การทดลองโดยการทดลองที่ 1 ใช้ไก่รุ่นดลูกของไก่สายพันธุ์ ISA BROWN อายุ 17 สปดาห์ เพศผู้จำนวน 48 ตัว แบ่งเป็น 3 กลุ่ม (treatment) ประกอบด้วยกลุ่มควบคุม กลุ่มต่อนแบบผึ้งชอร์โนน และกลุ่มต่อนแบบผึ้งช้าง กลุ่มละ 4 ตัว (replication) ตัวละ 4 ตัว การทดลองที่ 2 ใช้ไก่รุ่นดลูกของไก่สายพันธุ์ ISA BROWN อายุ 17 สปดาห์ เพศเมียจำนวน 32 ตัว แบ่งเป็น 2 กลุ่มประกอบด้วย กลุ่มควบคุม และกลุ่มผึ้งชอร์โนน กลุ่มละ 4 ตัว ละ 4 ตัว โดยใช้แผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design (CRD) ทั้ง 2 การทดลอง ไก่เพลล์จะตัวเดียวกันของตัวเดียว ซึ่งเดียวขนาด 24x40x42 เซนติเมตร ได้รับอาหารไก่ตอนขนาดเดียวกันและลดลง และไม่มีอาหารให้กินตลอดเวลา คือ อาหารไก่ตอนขนาด 2400 กิโลแคลอรี่/ก. และมีโปรตีน 18 % ลงบนคริบหร์ ซึ่งมีพื้นที่สำหรับตั้งไว้ประมาณ 3400 กิโลแคลอรี่/ก. และมีโปรตีน 18 %

การเก็บข้อมูล

1. น้ำหนักไก่เมื่อเริ่มต้นการทดลอง
2. ชั้นน้ำหนักไก่ทุกๆ สัปดาห์ เป็นเวลา 8 สัปดาห์
3. ชั้นน้ำหนักอาหารเริ่มต้นและสิ้นสุดสัปดาห์ เป็นเวลา 8 สัปดาห์
4. ทำการซ่าบช้าและไก่แล้วบันทึกน้ำหนักซากเมื่อตอนนั้น น้ำหนักซากที่กินได้ น้ำหนักไนมันหน้าท้อง และน้ำหนักตับ รวมทั้งการถ่ายภาพเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพซาก

ผลการทดลองและวิจารณ์

การทดลองที่ 1. (ไก่เพศผู้) ด้านน้ำหนักตัวที่เพิ่มขึ้น ปริมาณอาหารที่กิน และอัตราการเปลี่ยนอาหาร เป็นน้ำหนักตัวของไก่เพศผู้ต่อน ได้แสดงไว้ในตารางที่ 1 เมื่อสิ้นสุดการทดลองสัปดาห์ที่ 4, 6 และ 8 ทำการซ่าไก่ทดลองเพื่อเปรียบเทียบน้ำหนักตัวเริ่มต้น น้ำหนักตัวเมื่อสิ้นสุดการทดลอง และคุณภาพซากด้านน้ำหนักซาก เมื่อตอนนั้น น้ำหนักซากที่กินได้ น้ำหนักตับ และน้ำหนักไนมันหน้าท้อง (Abdominal fat pad) ได้ผลดังตารางที่ 2 ผลของการผึ้งอยู่ในต่อคุณภาพซาก จากการดูลักษณะภายนอก ที่ 4, 6 และ 8 สัปดาห์แสดงไว้ในภาพที่ 2, 3 และ 4 ตามลำดับ และผลของการตอบต่อขนาดขันทะที่ 8 สัปดาห์แสดงไว้ในภาพที่ 5

Table 1 Effects of hormonal implantation and surgical caponization on weight gain, feed consumption and feed conversion ratio of male chickens. (Experiment 1)

Periods (wk)	Control	Hormonal implantation	Surgical caponization	Significant level
Initial weight (gm)	1,427.25	1,425.50	1,421.00	NS
weight gain (gm)				
0-1	165.25 ^{ab}	219.25 ^a	117.50 ^b	**
0-2	293.25 ^{ab}	366.00 ^a	240.25 ^b	**
0-4	474.75 ^b	651.50 ^a	508.00 ^b	**
0-6	611.67 ^b	849.00 ^a	659.00 ^b	**
0-8	739.00 ^b	1,007.50 ^a	805.50 ^b	*
feed consumption (gm)				
0-1	724.50 ^b	1,004.25 ^a	683.25 ^b	**
0-2	1,205.25 ^b	1,610.00 ^a	1,104.00 ^b	**
0-4	2,319.00 ^b	3,150.50 ^a	2,376.00 ^b	**
0-6	3,348.67 ^b	4,544.00 ^a	3,582.00 ^b	**
0-8	4,306.00 ^b	5,757.00 ^a	4,589.00 ^b	**
feed conversion ratio				
0-1	4.39 ^b	4.61 ^{ab}	6.17 ^a	*
0-2	4.14 ^b	4.41 ^{ab}	4.85 ^a	*
0-4	4.89	4.84	4.69	NS
0-6	5.48	5.35	5.47	NS
0-8	5.83	5.71	5.71	NS

^{a,b} means with no common superscript differ significantly.

*P<0.05 **P<0.01 NS-not significant different

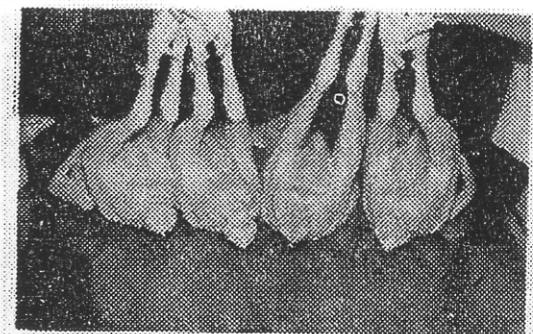
Table 2 Effects of hormonal implantation and surgical caponization on carcass qualities of male chickens. (Experiment 1)

Period	Treatment	Initial weight (gm)	Slaughtering body weight (gm)	Defeather body weight (gm)	Edible part weight (gm)	Abdominal fat weight (gm)	Liver weight (gm)
4	Control	1427.25	1855.00 ^b	1603.75 ^b	1128.75	9.20 ^b	27.45 ^b
	Hormonal	1425.25	1978.75 ^a	1738.75 ^a	1173.75	53.30 ^a	40.90 ^a
	Surgical	1421.00	1886.25 ^b	1617.50 ^{ab}	1133.75	14.60 ^b	29.73 ^b
Significant level		NS	NS	**	NS	**	**
6	Control	1427.25	2088.75 ^b	1762.50 ^b	1200.00 ^b	15.10 ^c	31.02 ^b
	Hormonal	1425.25	2257.50 ^a	2002.50 ^a	1337.50 ^a	74.83 ^a	46.73 ^a
	Surgical	1421.00	2046.67 ^b	1776.67 ^b	1183.33 ^b	31.37 ^b	35.67 ^b
Significant		NS	*	*	*	*	*
8	Control	1427.25	2145.00 ^b	1908.75 ^b	1337.50 ^b	10.10 ^b	32.90
	Hormonal	1425.25	2391.25 ^a	2203.75 ^a	1515.00 ^a	116.60 ^a	39.18
	Surgical	1421.00	2255.00 ^{ab}	1977.50 ^b	1406.05 ^{ab}	28.57 ^b	36.05
Significant		NS	**	**	**	**	NS

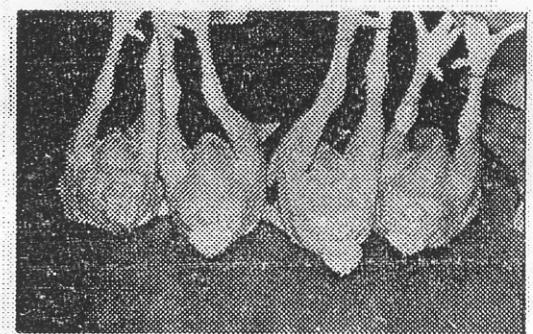
^{a,b} means with no common superscript differ significantly.

*P<0.05 **P<0.01 NS-not significant different

Control group
(low subcutaneous and
abdominal fat deposition)

Hormonal implantation group
(high subcutaneous and
abdominal fat deposition)

Surgical caponization group
(moderate subcutaneous and
abdominal fat deposition)

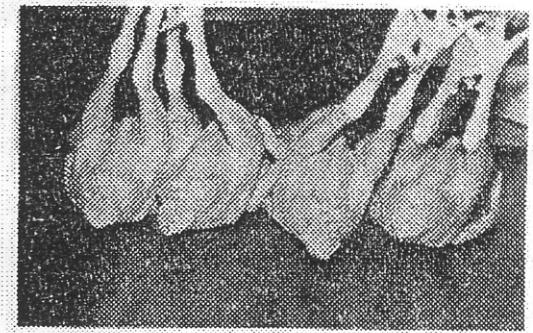

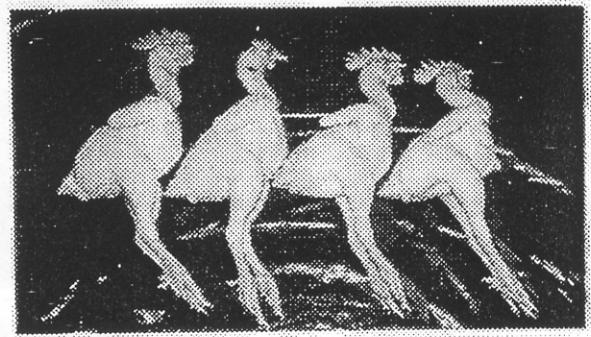
Figure 2 Comparison on carcass quality (conformation) of male capon; control group (top), hormonal implantation group (middle), and surgical caponized group (bottom) at the end of 4 weeks experimental period

Control group

(low subcutaneous and abdominal fat deposition)

Hormonal implantation group
(high subcutaneous and abdominal fat deposition)

Surgical caponization group
(moderate subcutaneous and abdominal fat deposition)

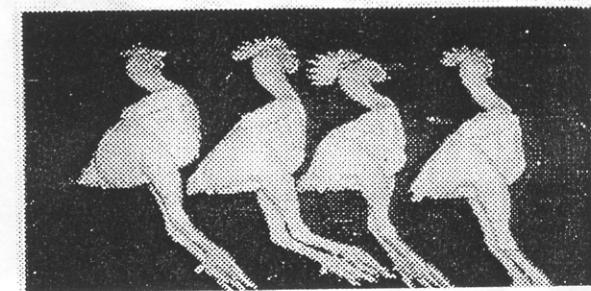

Figure 3 Comparison on carcass quality (conformation) of male capon; control group (top), hormonal implantation group (middle), and surgical caponized group (bottom) at the end of 6 weeks experimental period

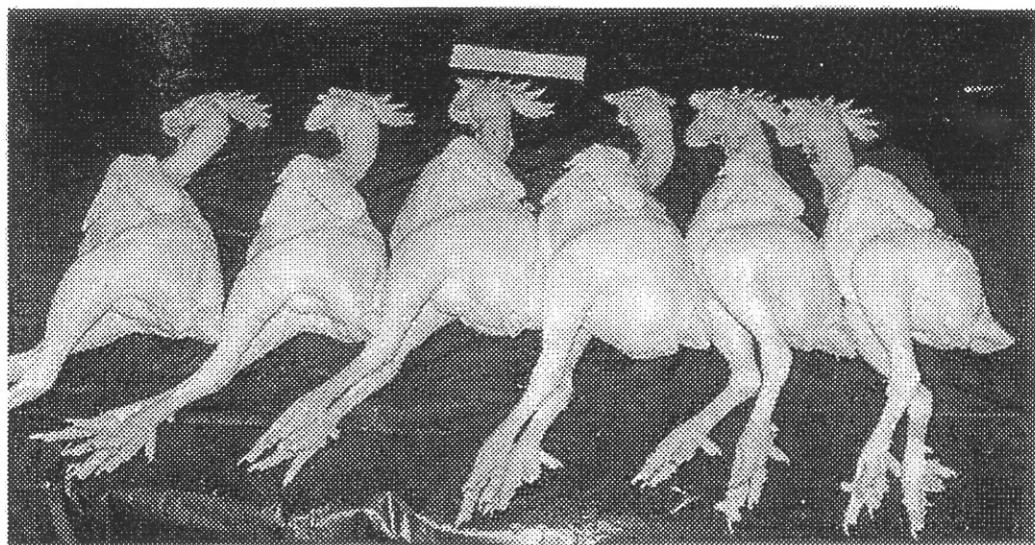
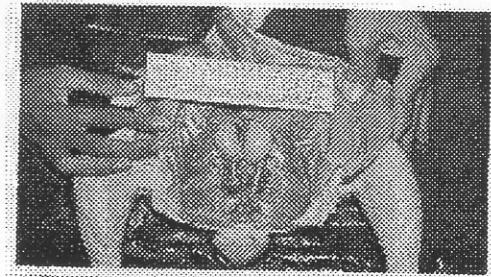

Figure 4 Comparison on carcass quality (conformation) of male capon; control group (left), hormonal implantation group (middle) and surgical caponized group (right) at the end of 8 weeks experimental period

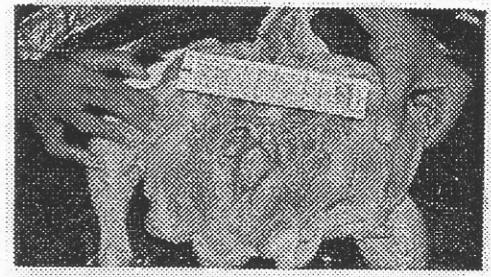
เมื่อเริ่มการทดลองของน้ำหนักเริ่มต้นของไก่ทุกกลุ่มจะใกล้เคียงกันมาก แต่เมื่อผ่านการทดลองไป 1 สัปดาห์ จนสิ้นสุดการทดลอง ไก่ต่อนแบบผึ้งชอร์โนนสามารถเพิ่มน้ำหนักตัวได้มากกว่า ไก่กลุ่มอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P<0.01$) และพบว่าไก่ต่อนแบบผ่าข้างจะมีแนวโน้มเพิ่มน้ำหนักตัวได้สูงกว่าไก่กลุ่มควบคุมด้วย

ปริมาณอาหารที่กิน ในช่วง 0-1 และ 0-2 สัปดาห์ไก่ต่อนแบบผึ้งชอร์โนนจะกินอาหารมากกว่าไก่กลุ่มอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P<0.01$) อันเนื่องมาจากการอิทธิพลของชอร์โนนเพศเมียซึ่งแสดงออกได้ทันทีหลังการฝังชอร์โนน ในส่วนของไก่กลุ่มต่อนแบบผ่าข้างจะมีแนวโน้มกินอาหารได้น้อยกว่าไก่กลุ่มควบคุม ในช่วง 0-4 สัปดาห์จนสิ้นสุดการทดลองพบว่าไก่ต่อนแบบผึ้งชอร์โนนก็ยังคงกินอาหารได้มากกว่าไก่กลุ่มอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P<0.01$) แต่ในส่วนของไก่ต่อนแบบผ่าข้างพบว่าแม้จะกินอาหารได้ไม่แตกต่างกับไก่กลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$) แต่ก็ยังพบว่ามีแนวโน้มที่จะกินอาหารได้มากกว่าไก่กลุ่มควบคุม ทั้งนี้เนื่องจากในช่วงแรก หลังการต่อนอาจเกิดผลกระทบจากความเครียดและบาดแผลที่เกิดจากการต่อนทำให้ไก่ต่อนแบบผ่าข้างกินอาหารได้น้อยกว่าไก่กลุ่มอื่น ๆ ต่อมาเมื่อขนาดแผลหาย (4 สัปดาห์เป็นต้นไป) และเริ่มมีอิทธิพลของชอร์โนนเพศเมียทำให้ไก่ต่อนแบบผ่าข้างกินอาหารได้มากขึ้น แต่เนื่องจากการทดลองมีระยะเวลา 8 สัปดาห์ จึงยังไม่สามารถเห็นความแตกต่างจากกลุ่มควบคุมได้ชัดเจน แต่ถ้าเลี้ยงไปนานกว่านี้น่าจะพบความแตกต่างกันชัดเจนขึ้น

Control group
(low subcutaneous, abdominal
and kidney fat deposition
with big testes)

Hormonal implantation group
(high subcutaneous, abdominal
and kidney fat deposition
with very small testes)

Surgical caponization group
(moderate subcutaneous,
abdominal and kidney fat
deposition with out testicle)

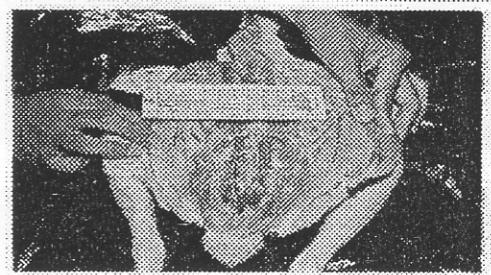

Figure 5 Comparison on carcass quality (conformation) of male capon; control group (top), hormonal implantation group (middle), and surgical caponized group (bottom) at the end of 8 weeks experimental period

อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำหนักตัว ในช่วง 0-1 และ 0-2 สัปดาห์ อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำหนักตัวของไก่ต่อนแบบผ่าข้างจะด้อยกว่าไก่กลุ่มอื่นๆอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) เนื่องจากไก่ได้รับบาดเจ็บจากการผ่าตัดมีการเพิ่มน้ำหนักตัวน้อย ต่อมาในช่วง 0-4 สัปดาห์จนสิ้นสุดการทดลองอัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำหนักตัวของไก่ทั้ง 3 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกัน

จากตารางที่ 2 ที่อายุการต่อน 4, 6 และ 8 สัปดาห์ ได้ผลไปในทำนองเดียวกันคือ ไก่ที่ต่อนแบบฝังยอรมินจะมีน้ำหนักตัวก่อนจะน้ำหนักซากตอนนั้น น้ำหนักซากกินได้ ไขมันหน้าห้อง สูงที่สุด และแตกต่างกับไก่กลุ่มต่อนโดยการผ่าตัดและควบคุมอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P<0.01$) ยกเว้นน้ำหนักตัวก่อนจะน้ำหนักซากกินได้ที่ 8 สัปดาห์ ที่ไก่กลุ่มที่ต่อนแบบฝังยอรมินน้ำหนักกลุ่มที่ต่อนแบบผ่าตัดไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ แต่การต่อนทั้ง 2 วิธี ทำให้ลักษณะดังกล่าวสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P<0.01$) ด้านน้ำหนักตับพบว่าในช่วง 0-4, 0-6 สัปดาห์ ไก่ต่อนโดยการฝังยอรมินมีตับขนาดใหญ่กว่ากลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.01$) และ ($P<0.05$) ตามลำดับ แต่ที่ 0-8 สัปดาห์กลับไม่แตกต่างกัน ($p> 0.05$)

เมื่อพิจารณารูปร่างเมื่อถอดไข่แล้ว (conformation) พบว่าไก่ที่ผึ้งยอร์โนนมีลักษณะของไก่ต่อน (มีความอ้วน) สูงที่สุด ไก่ต่อนโดยการผ่าตัดมีความอ้วนระดับปานกลาง ส่วนไก่กลุ่มควบคุมมีการสะสมไขมันน้อยคุณภาพมากกว่ากลุ่มอื่นๆ (ภาพที่ 2, 3, 4 ส่วนภาพที่ 5 สงเกต การสะสมไขมันให้ผิวนังบวมคือ บริเวณห้อง บริเวณใต้อกจากนี้ยังสังเกตพบว่าโครงสร้างของร่างกายไก่ที่ผึ้งยอร์โนนจะมีความยาวของกระดูกคล่องเมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม

ขนาดของอัณฑะ (ภาพที่ 5) พบว่าขนาดของอัณฑะไก่กลุ่มควบคุมมีขนาดใหญ่มาก ส่วนกลุ่มที่ผึ้งยอร์โนนจะมีขนาดเล็กมากแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด นอกจากนี้ในไก่กลุ่มผึ้งยอร์โนนบางตัวถ้ามีอัณฑะที่มีขนาดใหญ่อยู่แล้วก่อนผึ้งยอร์โนนจะมีลักษณะเหลวมากและรูปร่างผิดปกติ แสดงให้เห็นถึงผลโดยตรงที่ยอร์โนนเป็นตัวการทำให้อัณฑะหยุดการเจริญพัฒนา

การทดลองที่ 2 (ไก่เพศเมีย)

ผลการทดลองแสดงในตารางที่ 3 และ 4

จากตารางที่ 3 ด้านการเพิ่มของน้ำหนักตัวพบว่า ในช่วงสัปดาห์แรกภายในหลังจากการผึ้งยอร์โนน ไก่ที่ผึ้งยอร์โนนมีแนวโน้มว่าจะมีน้ำหนักตัวเพิ่มสูงกว่ากลุ่มควบคุม แต่หลังจาก 2 สัปดาห์จนถึงสุดการทดลองกลับไม่มีความแตกต่างกัน ($p>0.05$)

ด้านการกินอาหาร ไก่ที่ผึ้งยอร์โนนจะมีการกินอาหารมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ แต่เมื่อถึง 8 สัปดาห์ ความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญ

ด้านอัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำหนักตัว กลับพบว่าไก่กลุ่มที่ผึ้งยอร์โนนมีอัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำหนักตัว leveraging กลุ่มควบคุมมาตลอดการทดลอง แต่เนื่องจากมีความแปรปรวนสูง จึงทำให้ความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญ

ดูมาภาพที่ 2 กลุ่ม มีคุณภาพทางกายภาพน้อยกว่าตัวหันหัวน้ำหนักตัวก่อต้นช่า น้ำหนักซากก้อนไข่ น้ำหนักซากก้อนไข่ น้ำหนักซากกินได้ น้ำหนักตับ แต่พบว่าในช่วง 0-8 สัปดาห์ ไก่ที่ผึ้งยอร์โนนจะมีน้ำหนักไขมันหน้าห้องสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$)

รูปร่างลักษณะของชาข่องทั้ง 2 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกันเนื่องจากไก่กลุ่มควบคุมมีความอ้วนเช่นเดียวกับไก่ผึ้งยอร์โนน จึงไม่พบความแตกต่างจากการสังเกตรูปร่างภายนอก

Table 3 Effects of hormonal implantation on weight gain, feed consumption and feed conversion ratio of female chickens.(Experiment 2)

Periods (wk)	Control	Hormonal implantation	Significant level
Initial weight (gm)	1,112.25	1,111.75	NS
weight gain (gm)			
0-1	115.00 ^b	166.75 ^a	*
0-2	195.25	213.75	NS
0-4	325.00	360.00	NS
0-6	412.00	386.00	NS
0-8	451.00	379.00	NS
feed consumption (mg)			
0-1	565.00 ^b	739.50 ^a	**
0-2	912.50 ^b	1,117.25 ^a	**
0-4	1,882.50 ^b	2,100.00 ^a	*
0-6	2,751.67 ^b	3,105.00 ^a	*
0-8	3,746.00	4,020.50	NS
feed conversion ratio			
0-1	4.97	4.51	NS
0-2	4.72	5.35	NS
0-4	5.84	5.88	NS
0-6	6.72	8.12	NS
0-8	8.38	10.61	NS

^{a,b} means with no common superscript differ significantly.

*P<0.05 **P<0.01 NS-not significant different

Table 4 Effect of hormonal implantation on carcass qualities of female chickens.(Experiment 2)

Period (wk)	Treatment	Initial weight (gm)	Slaughtering body weight (gm)	Defeathered body weight (gm)	Edible part weight (gm)	Abdominal fat weight (gm)	Liver weight (gm)
4	Control	1112.25	1381.25	1221.25	808.75	23.43	29.53
	Hormonal	1111.75	1430.00	1271.25	817.50	30.03	30.08
6	Significant	NS	NS	NS	NS	NS	NS
	Control	1112.25	1477.00	1287.50	817.50	30.25	29.92
8	Hormonal	1111.75	1447.00	1267.50	786.25	32.18	29.60
	Significant	NS	NS	NS	NS	NS	NS
8	Control	1112.25	1408.75	1255.00	806.25	22.53 ^b	31.28
	Hormonal	1111.75	1430.00	1266.00	788.75	40.42 ^a	28.13
Significant		NS	NS	NS	NS	*	NS

^{a,b} means with no common superscript differ significantly. *P<0.05 **P<0.01

NS-not significant different

สรุป

1. การตอนไก่โดยการผึ้งยอกรโนนในไก่เพศผู้ทำให้ได้ลักษณะอ้วนตรงตามความต้องการของตลาดได้อย่างรวดเร็ว เมื่อเทียบกับวิธีผ่าตัด
2. การตอนโดยการผ่าตัดทำให้ไก่มีคุณภาพซากดีขึ้น เช่นเดียวกับการตอนโดยการฝังยอกรโนน แต่ต้องใช้ระยะเวลาในการบูนนานขึ้น เนื่องจากต้องมีระยะเวลาพักฟื้นจากการที่ไก่ได้รับบาดเจ็บอย่างรุนแรงจากการผ่าตัด จึงนำไปทำให้การตอนแบบผ่าตัดเมื่ออายุน้อยกว่านี้
3. การฝังยอกรโนนในไก่เพศเมีย ไม่มีผลต่อการเพิ่มน้ำหนักและคุณภาพซากของไก่
4. การรอส่งตลาดภายนอกจากการฝังยอกรโนน 25 วัน นอกจากไก่จะยังอ้วนไม่ได้ที่แล้ว น้ำจะยั้มเมื่อกรโนนมากถ้าหากสูงมาก อาจจะเป็นอันตรายต่อผู้บริโภคสูงกว่าการม้วนหลังการฝังยอกรโนน 42 และ 56 วัน
5. ในประเทศไทยน้ำเข้าเนื้อไก่จะมีหน่วยงานที่ตรวจสอบคุณภาพของเนื้อไก่เพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภคทั้งจากเชื้อโรค ยา สารเคมี และยอกรโนน แท้ประเทศไทยสามารถผลิตเนื้อไก่เพียงพอจึงไม่มีการนำเข้า จึงไม่มีผู้ดูแลตรวจสอบเนื้อไก่เพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภคเลย ในขณะที่ประเทศไทยมีกฎหมายห้ามใช้ยอกรโนนในการตอนไก่ แต่ไม่ได้บังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด ปล่อยให้มีการใช้ยอกรโนนในการผลิตไก่ตอนกันอย่างกว้างขวาง ซึ่งเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค จึงควรห้ามบังคับใช้กฎหมายกันอย่างจริงจังเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค และขณะเดียวกันก็ควรหาทางให้ความรู้ในการผลิตไก่ตอนที่ปลอดภัยทดแทนการฝังยอกรโนนให้ผู้ผลิตไก่ตอนด้วย

เอกสารอ้างอิง

- เหตุพงษ์ ไขยันต์. 2529. คำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ 417/2529 เรื่อง เพิกถอนทะเบียนตัวรับยา. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม103 ตอนที่ 193 ลงวันที่ 6 พฤษภาคม 2529.
- วงศ์คนา กิตติพิช แคลมานิต รัตนรัต. 2541. การศึกษาการบริโภคไก่พื้นเมืองตอนในเขตเทศบาลกรุงเทพฯในปัจจุบัน. (รายงานปีญหา พิเศษ นักศึกษาปริญญาตรี) ภาควิชาสัตวศาสตร์ คณะทรัพยากร ธรรมชาติ มหा�วิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สุชาติ สงวนพันธุ์. 2530. การตอนไก่และการเดี่ยงดูไก่ตอน. เกษตรวันนี้. 74:69-74.
- อภิชัย รัตนราษฎร. 2536. ข้อเปรียบเทียบตอนไก่แบบฝังยอกรโนนกับผ่าตัด. วารสารสัตวบาล. (17) : 10-13.
- อรุณ ใจจันสกุล. 2532. การใช้ยาในวิทยาเอโนตคืนมรรเช. สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง. กทม.
- Anonymous. 1982. Hormones in Animal Production. FAO Animal Production. Animal Production and Health Paper 31. FAO. Rome.
- Alexander, F. 1976. Veterinary pharmacology. Hong Kong Printing Press. Hong Kong.
- Card, L. E. and M. C. Nesheim. 1975. Poultry production. Lea & Febiger, Philadelphia. 392
- Fronda, F. M. 1972. Poultry science and production. G. M. S. Publishing Corporation. The Philippines.
- Gray, C. H. and A. L. Bacharach. 1967. Hormone in blood. Whitefriars Press Limited. London. England. 686
- Turner, C. D. 1966. General endocrinology. Toppin Printing Co. Limited, Tokyo. Japan. 597
- Herriman, I.D., D.J. Harwood, D. Bloandford and D. Lindsay. 1982. Distribution of hexoestrol residues in caponised chicken. The Veterinary Record. 111, 435-436.